

ת"פ 63199/07/17 - מדינת ישראל נגד עיסאם רגבי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 63199-07-17 מדינת ישראל נ' רגבי(אחר/נוסף)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד בועז ביטון

המאשימה

נגד

עיסאם רגבי ע"י עו"ד ראובן טקו

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הודה על פי הודאתו בשתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ובעבירה אחת של סיוע לניסיון גניבת רכב בצוותא. הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בעניין העונש.

ברקע האישומים, תכנית עבריינית אשר נרקמה בין הנאשם לבין מספר מעורבים נוספים, לספק להם מספרי שלדה של מכוניות מסוג "יונדאי", בהן טיפל במהלך עבודתו במוסך בעיר ירושלים. המעורבים הנוספים הכינו באמצעות מספרי השלדה מפתחות מותאמים לאותן מכוניות, ובעזרת סורק יעודי קודדו את מחשבי הרכב של המכוניות, באופן שניתן יהיה להניען באמצעות המפתחות המותאמים.

על פי האישום הראשון, הנאשם קשר עם מעורבים נוספים לגנוב יחדיו רכב מסוג יונדאי, מ.ר. 4589731. ביום 10.07.17 בשעה 21:00 הגיע הנאשם למקום חנייתה של מכונית היונדאי ברח' גולדה מאיר, כחלק מהכנת השטח לביצוע הגניבה. למחרת היום הגיעו המעורבים הנוספים למקום, אחד מהם נכנס למכונית, התניע אותה באמצעות מפתח מותאם אותו הכינו ואז נעצר על ידי שוטרים שהיו במקום. שני מעורבים אחרים נמלטו מהשוטרים בנסיעה פרועה.

בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ובסיוע לניסיון גניבת רכב בצוותא.

על פי האישום השני, הנאשם קשר עם מעורבים נוספים לגנוב מכוניות יונדאי שונות. לשם קידום הקשר העביר הנאשם לשותפיו מספרי שלדה של מכוניות אשר הגיעו לטיפולם במוסך בו עבד על מנת שיכינו באמצעותם מפתחות מותאמים לצורך פריצת המכוניות וגניבתן.

בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירה של קשירת קשר לביצוע הפשע.

להשלמת התמונה אציין כי משפטם של נאשמים אחרים באותם אישומים מתנהל לפניי בימים אלה. חלק מהמעורבים האחרים הודו במיוחס להם ועניינם של השאר קבוע לשמיעת ראיות. אבהיר, כי התיאור העובדתי שלמעלה מתייחס אך ורק לחלקו של הנאשם, ואינו מהווה קביעה לגבי אף אחד מהמעורבים האחרים, אשר חזקת החפות עומדת להם.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות שביצע הנאשם. בהקשר זה הפנה לכך שהנאשם מסר מידע קונקרטי תוך ניצול תפקידו כעובד במוסך וחשיפתו למידע שנמסר לו לצרכי עבודתו, ולכך שביצע סיור מקדים לפני גניבת הרכב מושא האישום הראשון. עוד הפנה לכך שהנאשם ושותפיו גנבו באישום הראשון רכב של נכה, ועל כן הפגיעה שנגרמה לבעל הרכב כתוצאה מגניבתו, חורגת מהפגיעה הנגרמת לבעל רכב אחר. לאור אלה ביקש לקבוע מתחם עונש הולם של מאסר בפועל לתקופה שבין 18 חודשים ועד 28 חודשי מאסר ולהשית על הנאשם עונש הנמצא ברף התחתון.

במסגרת טיעוני העיד ב"כ המאשימה את בעל המכונית שנגנבה בארוע מושא האישום הראשון. מדברי העד עלה, כי הוא אב לשני ילדים הסובלים מנכות והרכב חיוני ביותר להסעתם.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכללן הודאתו והעדר הרשעות קודמות. עוד הפנה לכך שהמידע אותו סיפק הנאשם, קרי מספרי השלדה של כלי רכב שונים, אינו מהווה מידע סודי או מידע שנדרש מאמץ להשיגו, שכן הוא מופיע בחלון הרכב. עוד הפנה לכך שמדובר באדם שלמד מקצוע והיה יכול להתקדם בעבודתו במוסך. לאור אלה ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם שירות לתועלת הציבור.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה. בדבריו לפני הביע צער על המעשים והתחייב לא לחזור על המעשים פעם נוספת.

מתחם העונש ההולם

רבות נאמר על החומרה שבעבירות גניבת הרכב. עבירה זו פוגעת בקניינו של בעליו החוקי של הרכב ומעבר לנזק הכלכלי הישיר לבעל הרכב, נגרם נזק כלכלי עקיף לציבור כולו, הנושא בעלות הגבוהה של פרמיות הביטוח. מעבר לכך, ככל עבירת רכוש, גם עבירה זו כוללת בתוכה סיכון להתפתחותו של אירוע אלים במקרה של היתקלות בבעליו של הרכוש, או בגורמי אכיפת החוק, אשר ינסו למנוע את גניבתו, כפי שאכן קרה באירוע המתואר באישום הראשון, בהתקלות עם המשטרה.

הנאשם סיפק לשותפיו מספרי שלדה של מכוניות שטופלו במוסך בו הוא עבד, על מנת לאפשר להם לגנוב את מכוניות אלו. באמצעות המידע שסיפק הנאשם, יצרו שותפיו קודים הנחוצים לשכפול מפתחות חדשים לצורך פריצת הרכבים והתנעתם. מדובר בשיטת פעולה המעידה על תכנון וידע מקצועי רבים, החורגים במידה ניכרת מהנדרש לעבירות גניבת הרכב "שגרתיות", המוכרות לבתי המשפט. מעשיו של הנאשם אף כללו הפרה של האמון אשר ניתן בו, הן על ידי מעסיקו והן על ידי לקוחות המוסך בו עבד. יתרה מכך, במסגרת מעשיו מושא האישום הראשון הנאשם אף הגיע ל"סיור שטח" ערב קודם לניסיון גניבת הרכב, ומעשיו חרגו ממסירת מידע בלבד.

בית המשפט העליון עמד זה מכבר על תופעת גניבות הרכב במדינה, ועל הפגיעה הקשה לחברה שזו יוצרת. ראו לדוגמה דבריו של כב' השופט רובינשטיין בע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.05.06):

למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאלה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך.

ר' גם ע"פ 2333/13, באסל סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, פסקה 4):

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצועה (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2006); רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושורובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011)). הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות."

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את העובדה שמעשיו של הנאשם ושל שותפיו לקשר, התאפיינו בתכנון מוקדם, בחלוקת תפקידים וידע "מקצועי", ובניצול עבודתו של הנאשם לצורך הנעת שרשרת המעשים שסופה גניבת כלי רכב. אמנם מעשיו של הנאשם התמצו בחלק של ההכנה והסיוע למעשים והוא לא נכח בביצוע הגניבה עצמה, אך מנגד, תרומתו בהשגת מספרי השלדה של המכוניות היתה משמעותית לקידום הקשר. ואומר בהקשר זה, כי העובדה שהמעורבים האחרים יכלו להגיע למספרי השלדה של המכוניות באופן עצמאי אינה גורעת מחומרת מעשיו של הנאשם.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים שהורשעו בעבירת ניסיון או סיוע או סיוע לניסיון גניבת רכב מנעד רחב של עונשים והכל בהתאם לנסיבות ביצוע המעשה והעושה (ר' רע"פ 7109/14 צור סייג נ' מדינת ישראל, ת"פ (ראשל"צ) 11462-01-15 מדינת ישראל נ' אנדרי ויצמן, ר' גם ע"פ 26529-08-13, אבו סרחאן, ע"פ 7163/13, כסוואני, ע"פ 2519/14, ענאד ועפ"ג 11136-02-13, אבו נאב לעניין החומרה שבעבירות גניבות הרכב ומתחמי הענישה שם.

לאור אלה, מתחם הוענש ההולם את מעשי הנאשם הוא מאסר בפועל לתקופה שבין שמונה חודשים ועד שנתיים לצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

הנאשם יליד 1986, נשוי ואב לשלושה. למד מכונאות רכב וניהול מוסכים ועובד בתחום זה לאורך מספר שנים. אין לחובתו הרשעות קודמות.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו עולה, כי הנאשם לוקח אחריות למעשיו, אם כי הסביר בפני קצין המבחן כי לא היה מודע באופן מלא לשימוש שנעשה במידע שהעביר. שירות המבחן התרשם כי ברקע לעבירות, ניסיונו של הנאשם להרחיב את מעגליו החברתיים, תוך בחינת גבולותיו וגיווש זהותו העצמית.

הנאשם הביע לפני שירות המבחן חרטה, ביטא רצון לחזור לחייו הנורמטיביים ולהשתלב בטיפול. לצד זאת שירות המבחן

הבחין כי מדובר באדם המתאפיין בחוסר בשלמות רגשית המתקשה להציב לעצמו גבולות. לאור אלה המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 250 שעות לצד צו מבחן לשנה במסגרתו ישתלב הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית.

דין והכרעה

מרבית שיקולי הענישה פועלים לטובת הנאשם. הנאשם נעדר עבר פלילי, קבל אחריות למעשיו, הודה והביע רצון להשתלב במסגרת טיפולית. בנסיבותיו של תיק זה, נתתי משקל רב להודאת הנאשם, אשר מלבד קבלת אחריות למעשים היה בה לחסוך זמן שיפוטי ניכר, לאור מורכבות התיק.

לצד זאת, אני ער לכך שהנאשם סייג לפני שירות המבחן את אחריותו לביצוע המעשים וניסה לצמצם מעורבותו ומודעותו למעשים שבוצעו.

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש בתחתיתו של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי. אני ער להמלצת שירות המבחן, להמנע מהשתת מאסר, אך מדובר בחריגה ממתחם העונש ההולם, ולא ראיתי לכך הצדקה בנסיבותיו של המקרה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 17.6.18. מהמאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו בענין זה הודעה מתואמת תוך עשרה ימים.
- ב. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש (למעט עבירה על סע' 413 לחוק העונשין) או קשר לפשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. פיצוי למתלונן עוז פרחי, עד תביעה מס' 56, בסך 2,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.5.18.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787336 או 08-9787377. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, במעמד הצדדים.

עמוד 4

